

Kun je duurzaamheid eten?

Er bestaat nogal wat verwarring over het begrip duurzaamheid. Ik was daar onlangs getuige van via ingezonden stukken in mijn krant. Er ontspoon zich een discussie of het wel zo duurzaam was om een ijsbeer te redden en een hongerig medemens in een ander werelddeel hulp te onthouden. Zoals u waarschijnlijk weet is het begrip duurzaamheid gebaseerd op drie pijlers: people, planet en profit. Dat deed mij denken aan de textuurdriehoek die binnen de bodemkunde in gebruik is. In die driehoek zijn de verschillende textuurklassen weergegeven, zoals klei, lemig zand en zand. De drie hoekpunten van de driehoek staan voor klei (deeltjes kleiner dan 2 micrometer), leem (deeltjes tussen de 2 en de 50 micrometer) en zand (deeltjes groter dan 50 en kleiner dan 2000 micrometer). In de lijnen tegenover deze hoekpunten geef je het betreffende percentage aan elk van deze drie fracties weer. Door de punten op de lijn en de hoekpunten met elkaar te verbinden, ontstaan drie lijnen die elkaar ergens in de driehoek kruisen. Vervolgens lees je af met welke grondsoort je te maken hebt.

Een vergelijkbare aanpak zouden we met het begrip Duurzaamheid kunnen uitproberen. De drie hoekpunten en de tegenoverliggende zijden staan voor people, planet en profit. Deskundigen op de drie gebieden geven op een relatieve schaal van 0 tot 100 procent hoe een bepaald onderwerp scoort. Door de drie lijnen met elkaar te verbinden kom je weer ergens in de driehoek terecht. Daarin zijn in dit geval duurzaamheidsklassen onderscheiden, bijvoorbeeld duurzaam, weinig duurzaam, niet duurzaam.

Het aardige van deze werkwijze is dat het direct zichtbaar maakt dat je met drie pijlers te maken hebt. Ook wordt zichtbaar dat wat goed is voor bijvoorbeeld profit, lang niet altijd goed is voor people en planet. De ijsbeer redden ten koste van voedselhulp gaat niet scoren. Het omgekeerde trouwens ook niet.

Duurzaamheid kun je natuurlijk niet eten. Maar door het begrip duurzaamheid te verhelderen kunnen we er wel voor zorgen dat meer mensen blijvend te eten en te drinken hebben, zonder dat dit ten koste gaat van onze planeet.